

Dectoris flisci. J. U. D. Lauanig & palatini comitis aduocati
 consistorialis ac oratoris rei. p. Genuen. ad Innocentiū Octa-
 uum pont. maximū Oratio.

¶ Nemo admirabit Beatissime pater: si inter hos duodecim
 oratores per tuā Genuensem rem. p. ad te missos: ego etate: in
 genio: auctoritate satis inferior: coram te epi vicario tuoque hoc
 diuino admirabiliue tantoy patrum cętu: hodierna die de sum-
 mis rebus aliquid etiā pro virili dicturus: pauēs: trepidus: to-
 tusq; perterritus a deo cōtremiscam: ut palleat facies: vox titu-
 bet: lingua balbutiēs faucibus adhareat. Nam sicut immortalis
 dei aspectus in oculos humane fragilitatis tanq; fulgur egre-
 diens a deo splendet: q; neminē qui viderit deum videre potu-
 isse sacre litterę attestant. Ita celsitudinis tue maiestatem illi-
 us diuini numinis splendore conuiscantē: imbecilles oculi mei
 velut niticoracis solis radios nequeunt tolerare. Verū me per
 se excusabilis parendi necessitas cogit. Recreat aut atq; reficit
 consistorialis nuperrime aduocationis meę & aliqñ tecum pri-
 uatę suetudinis recordatio: sed ante oīa summa ac admirabilia
 erga oēs clemētia tua: qua etatis nę nemini cedis: & que vna
 inter innumeras virtutes tuas a deo splendet: ut existimem ve-
 niam mihi facile concedendā. si quid minus ornate: minus ac-
 curate: disertęq; dixerim. Etq; illud in primis mihi letandum
 iure esse video: q; in hac iniūcta mihi hodie ex hoc loco ratioe
 dicendi: causa talis oblata est: in qua oratio nemini deesse pōt.
 In quo enim sublimius atq; iocundius mea versari pōt oratio
 q; si quod primū est te pont. Maximo gratulandum sit de sui
 conciuis ad summi apostolatus apicem assumptione. Inde: si de
 apostolicę sedis laudibus: tuisq; amplissimis virtutibus loqui
 voluero. Postremo: si quos fruct? christiana respub. ex hoc tuo
 pontificatu sperare possit: aliquid attigero. Que omnia tanti
 ponderis tantęq; magnitudinis esse reor: ut non hominū: sed

vir angelorum linguis explicari queant. Verū quia & philoso-
 phi sententia: & vtriusq; iuris censura monemur: nihil dici oportere:
 quod uel ratione uel auctoritate nō probetur. opere precium
 esse sentio: priusq; dicendi campum ingrediar: percontari: an
 ad apostolatū assumpto gratulari deceat: & coram laudes eius
 enarrare: Scio enim cōsuetudinis esse serme omnium: qui ad tu-
 am Sanctitatem legationis officio primū accedunt: ut oratio-
 nem habeant gratulationem ac laudes continentem. Scio p̄-
 terea nōnullos adesse: qui mozem hunc nō probent: & alterum
 hominis parum cōsiderate loquentis: alterum adulationis vi-
 tium esse censeant. Quid enim inquirunt: ei gratuleris: qui ad
 imensos animi corporisq; labores: ad maximas curas: ad diuer-
 sarum gentium regimen: ad sollicitudinem omnium ecclesiarū:
 & quod his maius est omnibus: ad difficultem & periculis plenā
 est seruitutem assumptus. Rectius tali viro tanta rerum mole
 oppresso condolendum & compatiendū esse dicuntur. Postre-
 mo cōmemoratis malis omnibus: quę huic pastoralis dignitati
 necessitate quadam cōiuncta sunt: ea proculdubio & innumera &
 maxima esse: Syphilis scilicet voluere pontifices p̄dicant: & ob
 id gratulationis munus erborrent. Nea tñ sententia nō est ei
 gratulandum: qui locum hunc ambitione possideat: qui cōmu-
 ni omnium stultitia feratur atq; errore: ut ea optima ducat: ad
 quę velut ampla & speciosa mortalium fertur ambitio. qui Epi-
 curorum secutus errorem: felicitatem in voluptate constituat.
 Huic sane cōuenit: quod moralis ille Seneca verissime scribit:
 Magna fortuna: magna seruitus. Multipliciter quippe: teste
 Aristotele: hominū natura serua est. Sed eorum seruitus mise-
 rabilior: qui ad maximas dignitates euecti: vitij & voluptati-
 bus inserviunt: & proprij corporis sunt feda mancipia. Sed si
 de ijs loqui velimus: qui ambulāt in vijs & in lege dñi. qui nō
 quod libeat: sed quod deceat spectant. qui non in voluptate:
 sed in virtute felicitatem constituent: ijs censeo congaudendū.

Etenim virtus est ut Aristoteli placet in ethycis que promptā ac delectabilem elicit operationē. et virtus sine operatione mortua est. Hinc Imperator noster Justinianus libro. xlii. sui codicis: milites qui a repub. aluntur: frequentius in acie impatiētibere: ut armorum quotidiano exercitio ad bella se preparent. Nec medici: nec oratores: nec imperatores: quibus artis precepta didicerint: quicquid magna laude dignū absque usu. et exercitio, consequi possunt. Cur igitur ei non congaudeas: qui iuxta Jacobum ap̄lm gaudium existimat: cum in varias inciderit tentationes. cui vita omnis gaudiū est: cum recte ad naturā vivat: qui et secundis et adversis rebus equadat melior atque perfectior. Huic sane potiores sunt Herculis erumne: seuque labores et Venere et plumis et cenis Sardanapali. Tibi igitur clementissime pontifex: qui ab ineunte etate: et totius ante. actū vitę discursū ita vitam instituisti: ut nō in voluptate et otio: sed in laboribus: virtute: cōtinuoque negotio gloriaris: pro te: pro tua virtute cōgaudemus: congratulamur: et applaudimus. Nec fera quidem accusabit gratulatio nostra: que nulla negligentia pretermissa est. Scimus enim beatitudinē tuam non ignorare: nobis veniendi non voluntatē: sed facultatem defuisse: cum tandem necessarium fuerit nobis legatis ad hanc sancti simā sedem ad orientem venientibus mari biberno tempore navibus etiā onerariis huc trajicere. Cōgaudemus tibi preterea. nam ut Alpias in iuris cōsultus li. lxxvii. ff. scribit: ipsa naturalis lege nō minus patrię nascimur quā parentibus. Jure autē gentiū ut Pomponio placet: mediū patrię prius quā parentibus parendū: sed tutelę propter corporis ipsam quoque patriā esse preferendā. Cuius rei gratia ait paulus. disciplina castroz pro patria antiquior fuit: parentibus Romanoz: quā charitas liberoz. Et Marcellus memorabil. li. ff. Minime lugendū maiores putaverunt eum: qui adversus patriā venerit. quem si filius patrem: aut pater filium occidisset: sine scelere non puniendū: sed premio afficiendum.

omnes constituerunt. Postremo: lex euangelica nostros licet doceat diligere inimicos: hostes tamen patrie nedum non diligere: sed si incorrigibiles sint: necare iubet. Horum non meminit philosophorum princeps Aristoteles Stagirita: dum apud Philippum Macedonum regem eius esset auctoritatis: quod nec dimidium regni sibi denegare Philippus instituit: (nam et regni et vnicuique filij Alexandri cura sibi credebatur) nullum maius beneficium a rege consequi posse existimauit: quam ut Stagiram eius patriam euerfam restitui assequeretur. Inde legem et formam suae rei publicae ipse descripsit: qua postmodum sua ciuitas vsa est. Dabitque licet absens suae patriae diligentissimam curam. Unde conuiues sui ob haec merita tanto in honore illum habuere: ut festi dies et ludii quotannis: et eo uiuente faciendi illi publice dicarentur. Festi ipsa celebritas Aristotelia nuncupata. Catho denique Romanorum sapientissimus dum de suae reipublicae salute desperasset: non amplius sibi uiuendum existimauit. Cum itaque naturali gentium civili et euangelico iure: omnique sapientissimorum virosum exemplo patriae magis debeamus quam parentibus: quam filiis: quam nobis ipsis: quid est: quod in tanto: tam grandi: tam equo: tam oportuno patriae gaudio: a maxima temperes iocunditate? Et hoc enim immenso dei beneficio tantum tua patria exultauit: ut nemo sit: qui viderit villo tempore rem ei nunciatam: quae iocundius ac maiore omnium gaudio sit excepta. Costernatis nempe tuorum ciuium animis obitu felicissime recordationis Sixti praedecessoris tui: et Romane ecclesiae scissuram verentibus (cum omnia armis agi viderentur) nouum spiritus oriri visum est: proculdubio celo demissum: quod tantam rerum mutationem ipso nuncio effecit: ut natalem diem non homines modo: sed iumenta: parietes: et saxa celebrare credidisset. Absplenduit haec lux omnibus christianis fateor: sed patriae tuae potissimum: quae etiam dono dei pontifices maximos plures ex suo secundum carnem sanguine suscepit: Innocentium illum Quartum: ciuilem et canonice scientie

illuminatozem eminentissimū: qui non modo Genuensiu glo
 ria: sed totius orbis ⁊ terrę decus ⁊ lumen fuit: et cuius ea fuit
 animi sapientia ⁊ magnitudo: principū maxime seculariū: Ro
 manę ecclesię aduersantiū deprimendo potentiā. grauium ho
 viroz litteris ac moribus ornatoy sublimando virtutē: ut apo
 stolice sedis auctoritas eisdem principibus augustali quoq; di
 gnitate fulgentibus suo tempore formidini esset: quib⁹ antea
 ludibzio fuerat. Itaq; solus omniū: ut puto: pontificū: duo ma
 xima munera ⁊ difficilima adimpleuit: ut in repub. orbis terra
 rum moderatrice occupatissimus meliora scripserit: q̄ excellen
 tissimi iurisperiti in otio/soloq; studio viuētes: ⁊ rursus stu
 dio: libris scribendis: legibusq; cōdendis maxime occupatus:
 maiora negotia obierit: q̄ hi qui vacui sunt ab omni cura litte
 rarum. Adrianū deinde Quintū p̄fati Innocentię ex fratre
 nepotem: qui patris vestigia imitatus: sicut litteratoz virozū
 amatoz fuit ⁊ cultoz: ita ab eis extitit sumis honoribus celebra
 rus. Sic Adrianus ille pontifer fuit: cui Otobono Cardinali
 Guliernus Duranti speculū aureum eius opus dedicauit. Et
 Johannes Andreę: cui vas canonū nomen est: Speculatoris ⁊
 alioz doctrina excellentium viroz: spem ad Cardinalatū cum
 ipso Adriano ante coronationis diem funcro/sepultam fuisse
 scribit. Et cuius etiam maximis conatibus intuenta a tyranni
 nis Ro. ecclesię ditione mors obstetit inuida ⁊ imatura. Nicol
 laum etiam Quintū sacre theologie peritissimū: quo in concis
 one cum Gręcis habita in synodo ferrariensi: catholica fides
 nullū habuit maiorem defensorē. Sixtum pariter proximū p̄f
 decessorem tuū: qui vltra l̄rarum studia tantę fuit magnanimi
 taris ⁊ glorie: ut nemo equare eum sua etate crederetur. Te ho
 nūc cernimus Innocentiū Octauū: omniū quos antea tua pa
 tria edidit: pontificem dignissimū: ⁊ quem diuina bonitas eo
 tempore nobis dedit: quo xpiana repub. bono rectore: auriga:
 ⁊ moderatore q̄ maxime indigebat: ⁊ Italia p̄sertim: que diu

turris fluctibus agitata: nō amplius sine tali pastore quiescere posse videretur. O ineffabilem dei pietatē: quę nunq̄ deserit sperantes in se. et eos tunc sanat: tūc erigit: cum fuerint maiori in periculo consti tuti. Quid est qđ tibi: nobisq̄: vniverſoq̄ populo xp̄iano maiori ac honestiori gaudio et letitia gratulari possimus: qđ habere altissimo creatori vobisq̄ Reuerentissimis patribus gratias imensas: qđ admirabili ac diuino pene vestro consensu: eum nobis pastorem dedit: et huic sanctissime sedi sessorē: qui bonitate vellet: sapientia sciret: auctoritate posset coercere omnes ad bene: honeste: et in pace viuendum. Duius hō sedis amplitudinem ac maiestātē: si referre vellem: quod me secundo loco facturū dixi: supra hominis ingeniū est: vbi cum plura dixerō: nihil prosus: quod dignum re sit: dixisse videar. Quare nostri cōsiliū est: neminem quicūq̄ eloquentissimus fuerit: imitari: vbi in medio pene cursū multi plerūq̄ doctissimi viri defecere: sed nos cōtētos humili tātē sedis veneratione admirari: et adorare eam tacito ore potius velle: qđ verbis licet ornatis: extollere: quod per seipsum in suprema extollit. Nam hęc sedes e celo diuinitus fuerit instituta: quo breuior de reb⁹ diuinis sermo fuerit: ceteri dignior poterit: si ad venerationē magis qđ ad laudem omnia defert. Liceat iam dignissime pontifex tuarum virtutū laudes attingere: si tñ prius cognouerimus: presentis laudem: vbi fallax nō sit: parceq̄ ac modeste fiat: a sanctissimis sapiētissimisque viris maxime probatum iri. Par enim est: nō laudare virtutem: et vitia nō improbare. Cur igit̄ verear assentator videri: si ita te laudem: ut virtutes longe maiores tibi inesse cognoscāt omnes: qđ exprimāt verba dicentis. Nam tuarū laudem difficilius est eritum: qđ principii inuenire. Quid enim uel ad patriam: uel ad genus: uel vim animi et corporis prinet: quod in te amplissime laudari nō possit. Si patrię splendor querit̄: quę et ipsa ad hominis gl̄icitatem nōnihil confert: Cispiano iuriconsulto li. xxi. ff. di

cente: multū nostra interesse scire hominis nationem. proinde
 mancipium redhibendū : si in eius venditione natio non foret
 expressa. Dinc Symonides Lyricoꝝ scriptoꝝ docet: Beate per/
 fecta rōne victuros : in primis opus esse patriā habere glorio/
 sam. Quę igitur patrię gloriā: res ab ea amplissime gestas: pꝛi/
 cipes marimos: potētissimos reges superatos memorare: sicut
 meę nō est facultatis: ita nostrę nō esset modestię: qui eius le/
 gatione fungimur: et quę sine multoꝝ inuidia referre nō posse/
 mus. Illud tñ sine cuiusquā iniuria palam fateri licebit: vrbe
 tuam Genuam inter cęteras christianoꝝ fuisse semper christia/
 nissimā: et apostolicę sedis obseruantissimā. fuisse nāq; Genu/
 enses inter pꝛimos christianoꝝ Italię populos: qui sacrū corpo/
 ris christi sacrificiū publice susceperunt. Apud patriā tuam nul/
 la vnq̄m heresis deprehensa est. In ea vsq; ad hęc tempora pro/
 pter xpiane religionis et dominicę passionis reuerentiā: hebrei
 nunq; habitare potuerunt. Aduersus Ro-ecclesiā Genuenses
 arma sumpsisse nusquā compertū est. Quę xpo pro xpiane reli/
 gionis dignitate augenda: et huius sanctę sedis auctoritate tu/
 enda et multa et pꝛęclara egerint ac memoranda: testis est Iero/
 solomitana ciuitas: quę a duce Gotfredo cum Genuēsi classe
 capta est. Testis Rhodiana insula e manibus Turcoꝝ cum no/
 stra classe erepta: ac postmodū etiam defensata. Testis Jdrun/
 tina in Italia metropolis. Testes infiniti populi Gręci: Schy/
 tę: Armeni: Capadoces. de quibus p religionē xpiana patria
 tua sepenumero triumphauit. Testes in quā innumeri Roma/
 norum pontifices: quos a tyrannoꝝ obsidione ciuitas tua libe/
 rauit. Si pulsos pontificibus hospitiū pꝛ buit: et rursus eos in
 sede sua ope diuino fauente munere collocauit. Quo fit: ut ne
 mini indignū videri possit: si patria tua apud apostolicā sedē
 in dignitatibus ecclesiasticis tanci habita fuerit: q̄ ne dicā ex
 patria aut vrbe: sed vna tñ tuę ciuitatis familia plures ponti/
 fices marimos: duos supra septuaginta Cardinales: et fauente

ecclesia etiã Sicilię regem habere meruerit. ⁊ quod etas nostrya
nunq̃z vidit: vno deficiente | alterum imediatũ successorẽ pon/
tificem maximũ patria tua nunc habere gloriẽt. Sed tu forsan
iam illustri vrbe oriũdus: nullas maiorũ imagines prẽ te fers:
nullo splendore familię fulges: imo x̃o necessarijs ac parenti/
bus nõ minus clarus ⁊ eminens q̃z patria es. Nam ut omittã
nobilitatis tuę stẽmata: que a longo origine per viros optima/
tes ⁊ reipub. nostre p̃ncipes ingente cibo patricia repetẽda es/
sent: ut sileã viginti patricias familias ex hac vna vrbi tue pro/
ditas: ut preteream auoz tuoz domi forisq̃ tum bello | tum to/
ga mirifice gesta. Quis nostrũ non meminit Araonem patrẽ
tuũ equitem auratũ sacri imp̃ialis palatij comitẽ: ⁊ Ro. vrbis
Senatorem: ⁊ cui? angelicus aspectus regiaq̃ effigies velut a
proavis hereditaria ad te quoq̃ transmissa esse vidẽt. Is tãte
prudencie fuit in rebus agendis: tanti cõsilij: tãte magnitudi/
nis ⁊ fidei: ut Sicilię regnũ Renati regis vice administrauerit
Et quemadmodũ Quintũ Ligarium i. Aprica fecisse scribit
Cicero: Regno sic prefuit: ut ⁊ socijs ⁊ ciuibus gratissima esset
eius integritas ⁊ fides. Talem etiã se omnibus pbavit: ut re/
gno pulso p̃ Alphonsum Renato: satisfacere boĩbus nõ posset
Alphonsum: si quenq̃z aliũ regno p̃fecisset. Itaq̃ Araoni apud
Alphonsum euenit: qđ Ciceroni apud Cesarẽ: cum Cesar sup̃e/
rato Pompeio ex Egipto ad eum lras misit: ut esset idem qui
fuisset. Sed ego te illis anumerari minime velim: quos Cicero
in legis agrarie impugnationẽ cõmemorat: maiorũ sola gratia ⁊
illustribus auoz monumẽtis: p̃mis honoribus fuisse ornatos.
Tu ipse sanctissime pater: tua virtute: tuis laborib?: viam tibi
struxisti ad id fastigiũ quo nunc euectus es. Aõne sicut puato
noie Jobãnes Baptista: ita re es grã plenus: ⁊ pontificio inno/
cens: ita nemini obesse ac oĩbus semp̃ prodesse natura docente
didicisti: ita ut de te dici possit: qđ apud Cesarẽ Titum legi/
mus: non decere quempia tristem a facie p̃ncipis discedere.

Quid igitur singulas tuas virtutes hoc loco enumerē: cum in
 te natura ita omnes congefferit: q̄ inter sese quenam maior sit
 aliquñ pugnare videantur. Quis igit̄ sis ⁊ quales sint virtutes
 tue satis declarauit ille omnium iustus iuder: qui inter ingentē
 Romane ecclesie patrum numerū: scientia: moribus: ac vite san-
 ctimonia preitorū: te vnum in terris vicarium sibi delegit: cui
 gregem suum cōmitteret: ⁊ clauēs traderet regni celozū. Hoc
 cōtentus esse potes: nec ab homine in terris quēre: quod e ce-
 lo diuinitus consecutus es. Dicturo postremo quos nam fru-
 ctus ex hoc tuo pontificatu sperare possumus: illud in p̄mis mi-
 hi venit in mentem: qđ Septimus Seuerus Augustus vir bel-
 lo ⁊ pace insignis moriens supremis verbis velut clarum ⁊ me-
 morabile facinus sibi adscripsit: Accepisse initio sui impij rem-
 publicam conturbatā: relinquere nō pacatam ⁊ tranquillissi-
 mam. Tu nō Romam tue sedis urbem: ne dicam turbatā acci-
 piens: sed civilibus ac intestinis odijs: simultatibus: ⁊ seditio-
 nibus palam ⁊ publice furentem: vix adhuc sedens ita pacatā
 reddidisti: ut nedum Seueri: sed Octauiani etiā temporibus
 nūctua Roma inuidere minime possit. Nam si cum Innocen-
 tio illo Quarto diuino hoīe: quem paulo ante memorauimus:
 patria: nobilitate: cardinalatus titulo: ⁊ pontificio etiā nomi-
 ne: diuino ⁊ autumo potius q̄ humano cōsilio idem esse ⁊ me-
 ruisse ⁊ voluisse: cur ambigendū: quin rerum gerendarum glo-
 ria eum equare debeas: aut etiā sine controuersia superare! Et
 hoc p̄sertim tempore: quo plurima se offerunt christiane rei
 publice pericula: re ⁊ exemplo pertimescenda. Pudet nāq; refer-
 re christianozū miseras: et quib; infidelis gladius maiores vi-
 res accepit. Vidimus iam paucis pene elapsis annis Turcum
 Italiam ingressum: ⁊ quod sine magno dolore referre nō pos-
 sumus: paruis admodum viribus ita fecisse: ut toti Italie iam
 formidini esset. Cuius nisi mors cursum preripuisset: sunt qui
 band temere credant: vel Italicozū desidia: aut inter eos perti-

naci contentione magnam cladem toti Italiae inferre potuisse.
Nunc filium eius: quem fama erat otio magis ac delicijs q̄ bel-
li cupiditate teneri: quod pater illius nō sine magnis cladibꝫ
frustra sepe tentauerat: Licostrum Mocastrumq; opida in ho-
stio flum̄is Danubij posita: mira celeritate expugnasse. Quid
nunc facturum eum hostem hac victoria elatum arbitramur: ni-
si extensurum se. O bone deus: ne irascaris populo tuo: uel in
Ebyos: uel in Rhodios: aut ex Sulona maioribus viribus in
Apuliam traiecurū (et utinam sim falsus vates) ruptis simu-
latę pacis fœderibus Venetam etiā ditionem incursum: quo
tempore assurgemus oēs: cum nibilo magis proficere poterit
mus. Dies et facultas me defecerint: si hæc omnia p̄ rerum indi-
gnitate et periculo recensere velim. Quin potius immortalī deo
et agendas et habendas gratias cumulatissimas reor: q̄ te oportet
tunc admodū rebus fessis opem laturū sūme rerum p̄fecerit.
Non erit igit̄ a te pontifice Maximo periculū hoc cōtemnen-
dum: neq; vlla incredulitate aut mora p̄termittendū: quin ec-
cites christianos principes ad hanc curam: et prius occurrendū
q̄ magis ignis inualēscat. Et si quispiam repugnare videbit̄:
tuę Sanctitatis officiū erit: suo imperio: sua auctoritate: suis
viribus omnes cōgere. In quo inter multos p̄cipuos et ad pa-
rendum p̄mptos: habes nos Genueñ tuos: qui sicut veri chris-
tiani semper fuimus: semperq; esse volumus: ita te Innocenti-
um Octauū: summū verum et indubitātū pontificem: esse testa-
mur. Tibi igitur ditioniq; tuę: quod p̄cipue a Reuerendissī-
mo illustrissimōq; Cardinali et duce atq; in clyto senatu nostro
est demandatū: oēm ac perpetuā deserimus obedientiā. Obe-
dientiam in quā: quā legitimo pontifici fideles christiani p̄-
stare solent et debent. Eoq; libentius ac paratius id facimus:
quo et fidei et cōmunis patrię neru stringimur. Tibi p̄terea: illi
quid nobis virium: potentię: dignitatis est: p̄romptissimo ani-
mo ante tuos iam iam deosculatos pedes humiliter deponimꝫ:

in fine cum ecclesia dicentes: Ecce sacerdos magnus qui in diebus suis placuit deo et inuentus est iustus et in tempore iracundie factus est reconciliatio nec est inuentus similis illi qui conseruaret legem excelsi: ideo iureiurando fecit illum dominus crescere in plebem suam; Dixi.

Dicta Anno domini M. cccc. lxxxv. die. xxvii. Aprilis.

Titus Veltrius Viterbiensis ad diuam domum Fliscam: omni honore et laude prestantissimam: post luculentissimam orationem habitam ad summum pontificem a Flisco oratore Marino.

Felix Flisca domus titulis decorata supremis:
 Felix et tanto rherore Flisca domus.
 Celsior ut cunctis laribus celebrata per orbem:
 Eloquio facta es sic et in vrbe prior.
 Stegmate nobilior: tum scemate clarior | omni
 Progenie quam sis: quid nisi diua domus?
 Viue igitur felix: totum diffusa per eum:
 Ut quondam titulis mox cumulanda sacris;

Jmc
 1255

